

РЕШЕНИЕ

№ 4928

гр. София, 23.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3038** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 5 от ДОПК.

Образувано е по жалба на И. Д. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх. „В“, срещу Решение № ПИ-92 / 25. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без разглеждане жалбата му срещу Постановление изх. № С190022-022-0122821 от 23. 12. 2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., за налагане на обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че издадения акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон, като твърди, че същия е наследник на починалия си баща, поради което за него съществува правен интерес от отмяна на наложените обезпечения. Излага доводи за изтекла погасителна давност за събиране на вземанията. По същество се иска отмяна на оспореното решение.

Ответникът - директора на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с образувано изпълнително дело № 22090004948 / 2009 г. за събиране на установени публични задължения на Д. И. К. в размер на 1 527 453,74 лв. с Постановление изх. № С190022-022-0122821 от 23. 12. 2019 г., публичния изпълнител при ТД на НАП, е наложил обезпечителни мерки чрез възбрана върху 4/6 идеални

части от недвижим имот, находящ се в [населено място].

С жалба вх. № 53-00-197 / 11. 02. 2020 г. И. Д. К. е обжалвал горепосоченото постановление, като е посочил, че баща му Д. И. К. е починал през 2014 г., поради което задължението му е погасено по давност.

С Решение № ПИ-92 / 25. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без разглеждане жалбата на И. К., тъй като жалбоподателят макар и наследник по закон на задълженото лице, не е приел наследството му, поради което същия няма правен интерес да оспорва наложените обезпечителни мерки. Решението е връчено на 06. 03. 2020 г.

С жалба вх. № 59-00-197 / 16. 03. 2020 г., изпратена по пощата на 13. 03. 2020 г., видно от клеймото на пощенския плик (стр. 8), е оспорено решението пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение, е издадено от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК – директора на ТД на НАП С..

Съдът намира, че правилно от страна на административния орган е посочено, че лицето няма правен интерес. В случая е безспорно, че жалбоподателят е наследник по закон на лицето Д. И. К., починал на 11. 09. 2014 г., който има установени публични държавни вземания в особено големи размери. Също така е безспорно, на базата на събраните от публичния изпълнител доказателства, че в Софийски районен съд не са регистрирани дела по писмено заявление за отказ или приемане на наследството на Д. И. К., като също така няма подадени декларации по чл. 32, ал. 1 от ЗМДТ.

При това положение от страна на ТД на НАП С. е поискано СРС да определи срок, в който наследниците на починалото лице, да посочат дали приемат или се отказват от оставеното наследство, съобразно чл. 51 от Закона за наследството.

С определение от 20. 12. 2019 г. по гр. д. № 62263 / 2019 г. на СРС, е определен едномесечен срок на И. С. К., И. Д. К. и Т. Д. К., всички наследници по закон на Д. И. К., да посочат дали приемат или се отказват от наследството му.

Видно от представеното по настоящото дело съдебно удостоверение изх. № 59040 / 17. 07. 2020 г. от гр. д. № 62263 / 2019 г. на СРС, определението от 20. 12. 2019 г., е редовно връчено на И. Д. К. на 05. 03. 2020 г., като на 13. 04. 2020 г. И. К. е поискал удължаване на срока. Съдът е уважил така подадената молба и е удължил срока с още два месеца, считано от изтичането на първоначално определения срок, който не тече от 13. 03. 2020 г. отмяната на извънредното положение.

Със съдебно удостоверение изх. № 77567 / 11. 09. 2020 г. от гр. д. № 62263 / 2019 г. на СРС, се сочи единствено, че е постъпила молба от И. С. К. за приемането на наследството по опис, но СРС е указал, че срока за това е отдавна изтекъл.

Видно е обаче от първото удостоверение, определението от 20. 12. 2019 г., е редовно връчено на И. Д. К. на 05. 03. 2020 г., като първоначално определения месечен срок е удължен от страна на съда с още два месеца, считано от изтичането на първоначално определения срок.

Съгласно чл. 3, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за

преодоляване на последиците, за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по производствата и делата съгласно приложението.

При това положение, за периода от 06. 03. 2020 г. до 12. 03. 2020 г. са изтекли седем дни, след което от 13. 03. 2020 г., е обявено извънредно положение в Република България с Решение на Народното събрание, първоначално до 13. 04. 2020 г., а впоследствие е продължен срока до 14. 05. 2020 г. От 15. 05. 2020 г. сроковете са продължили да текат и първоначално определения месечен срок е изтекъл на 08. 06. 2020 г., като съобразно удължаването с два месеца крайния срок (съобразно правилата за броене на сроковете), в който И. К. е можел да заяви дали приема наследство е 10. 08. 2020 г.

Видно е, че в този срок, определен от съда, съобразно чл. 51, ал. 1 от Закона за наследството, не е заявено желанието на И. Д. К. за приемането на наследството на починалия му баща, поради което на основание, чл. 51 ал. 2 от ЗН, той губи правото да приеме наследството.

След като не е прието наследството на Д. И. К. от И. К., последният няма правен интерес да оспорва обезпечителните мерки наложени върху имущество влизало в патримониума на Д. К..

Приемането на наследството от страна на И. С. К., за която въпроса все още е висящ, съобразно издаденото съдебно удостоверение е неотнормимо към спора, тъй като същата не е страна в настоящото производство.

Неотнормими са и доводите изложени в молбата на адв. С. от 16. 09. 2020 г. за липсата на информирано съгласие за размер на дълга на Д. К., тъй като размера на това задължение (главница и лихви) са посочени в постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

В същото време доводите за изтекла погасителна давност, също са неотнормими, тъй като същите подлежат на обсъждане само при редовно подадена жалба от лице с правен интерес, каквото съобразно горепосочените съображения не е жалбоподателят И. Д. К..

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение (каквото искане е своевременно направено), определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на И. Д. К., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № ПИ-92 / 25. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С.,

ОСЪЖДА И. Д. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх. „В“, да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: